

Sygn. akt **IC 391/21**

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2022r

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie w Wydziale I Cywilnym

w osobie Sędziego Sądu Rejonowego Agnieszki Kuryłas

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2022r w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Gminy M. S.

przeciwko J. T.

o opróżnienie i wydanie lokalu mieszkalnego

w przedmiocie wniosku pozwanego o przyznanie pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata

postanawia:

oddalić wniosek .

Sędzia Sądu Rejonowego Agnieszka Kuryłas

Sygn. akt IC 391/21

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 10 stycznia 2022 roku

Pozwem z dnia 8 kwietnia 2022 roku Gmina M. S. wniosła o nakazanie pozwanemu J. T., aby opróżnił i wydał powódce lokal mieszkalny położony w S. przy ul. (...) w stanie wolnym od osób i rzeczy.

Pozwany wniósł odpowiedź na pozew, a wraz z nią wniosek o ustanowienie dla niego pełnomocnika z urzędu, argumentując, iż nie jest w stanie w obecnej chwili ponieść kosztów wynajęcia adwokata bez uszczerbku utrzymania dla siebie i swojej rodziny. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W odpowiedzi na zobowiązanie, pozwany przedłożył wypełniony formularz oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, w którym wskazał, że mieszka sam; nie ma nieruchomości ani wartościowościowych ruchomości; ma oszczędności w kwocie 300 złotych; jego zobowiązania stałe to czynsz 650 złotych i media 150 złotych; a w utrzymaniu pomaga mu rodzina i znajomi. Jest bezrobotny bez prawa do zasiłku. Ma obecnie objawy depresji, nieleczone, z powodu braku środków.

Zgodnie z treścią art. 117 § 1 k.p.c. strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego.

W myśl § 5 zd. pierwsze ww. artykułu sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny.

Udział adwokata w sprawie należy uznać za potrzebny wówczas, gdy strona domagająca się ustanowienia pełnomocnika z urzędu nie jest w stanie sama poprowadzić swych spraw przed sądem, czyli innymi słowy, gdy

jest nieporadna życiowo lub z innych względów (np. zdrowotnych) niezdolna do kompetentnego działania w sprawie albo sprawa jest na tyle skomplikowana faktycznie lub prawnie, że tylko pomoc dobrze przygotowanego prawnika może zapewnić stronie należyte jej prowadzenie. Potrzeba udziału w postępowaniu wykwalifikowanego pełnomocnika procesowego, jako niezbędna przesłanka jego ustanowienia, podlega swobodnej ocenie sądu w całokształcie okoliczności sprawy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 1974 r., sygn. II CZ 94/74, Lex nr 7511; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1978 r., I PRN 123/78, PiZS 1980, nr 6, s. 65). Sąd bierze więc pod uwagę to, jak osoba wnioskująca radzi sobie w życiu, jak radzi sobie w postępowaniu, ocenia czy rozumie kierowane do niej zobowiązania sądu.

W przedmiotowej sprawie wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu nie zasługiwał na uwzględnienie.

Nie uzasadniał takiej potrzeby charakter prowadzonego w sprawie postępowania oraz stopień skomplikowania sprawy. Sprawa o opróżnienie lokalu jest sprawą łatwą pod względem faktycznym i prawnym; nie jest złożona.

Dotychczasowe działania pozwanego w postępowaniu przed sądem świadczą zaś o tym, że dobrze radzi sobie w niniejszej sprawie, rozumie kierowane do niego zobowiązania, ma ogólną orientację co do sposobu działania sądu i co do sposobu prowadzenia tego postępowania. Pozwany samodzielnie złożył odpowiedź na pozew, w której zakwestionował roszczenie powódki i wniósł o oddalenie powództwa. Nadto, złożył wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu i wniosek o zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych, który to wniosek został uwzględniony. Pozwany systematycznie i trafnie odpowiadał także na zobowiązania Przewodniczącej do uzupełnienia braków formalnych pism.

Nie budzi jednak wątpliwości fakt, że wiedza pozwanego o procesie jest wiedzą człowieka, który nie posiada wykształcenia prawniczego, ani nie pracuje w zawodzie związanym ze stosowaniem prawa. Mimo to pełnomocnika ustanawia się nie dla osób, które nie posiadają wiedzy prawniczej, ale dla osób nieporadnych życiowo, które mają problemy z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych.

Biorąc powyższe stwierdzić należy, iż pozwany do takich osób nie należy. Tym bardziej, iż wszystkich dotychczasowych czynności pozwany dokonał bez skorzystania z pomocy prawnej.

Uzasadnienie wskazane przez pozwanego, iż jego stan majątkowy i stan zdrowia nie pozwalają na samodzielnie należyte reprezentowanie w sprawie są w niniejszej sprawie drugorzędne, albowiem w świetle przytoczonych wyżej argumentów ustanowienie pełnomocnika z urzędu w niniejszej sprawie Sąd uznał za zbędne.

Nadto, podkreślenia wymaga fakt, iż przewodniczący w każdej sprawie prowadzonej przez sądem czuwa nad prawidłowym przebiegiem postępowania sądowego, a sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, a jednocześnie ma na uwadze interes każdej ze stron procesu.

Biorąc powyższe Sąd oddalił wniosek pozwanego o przyznanie mu pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

Sędzia Agnieszka Kuryłas

Szczecin, dnia 29 marca 2022 roku